

Maktkamp i Bosnien

De politiska förutsättningarna i Republika Srpska har ändrats drastiskt under sommaren och hösten.

Splittringen mellan Pale och Banja Luka, eller om man vill, mellan Biljana Plavsic och Radovan Karadzic, har blivit allt tydligare. Kommunalvalen i september visade att Karadzics parti SDS helt förlorat förtroendet bland väljarna i Banja Luka.

Imorgon är det parlamentsval i Republika Srpska. Möjligen slås då de sista spikarna i kistan som innehåller Karadzics politiska karriär. Man kan i alla fall hoppas.

Delad makt

Det har nu gått nästan precis två år sedan Daytonavtalet skrevs under i Ohio, USA. Avtalet gav riktlinjerna för hur makten skulle fördelas mellan de olika folkgrupperna i Bosnien-Hercegovina, och hur de styrande skulle utses. I presidentrådet sitter en bosniak, en bosnienserb och en bosnienkroat. Även det tvåkammarsparlament som finns på statlig nivå — alltså hela den forna jugoslaviska delrepubliken — är uppdelat efter nationell tillhörighet.

Men varken presidentrådet eller parlamentet fungerar som det är tänkt. Fortfarande är det de styrande i de båda entiteterna — Federationen och Republika Srpska — som har makten.

I september 1996 genomfördes de första valen i Bosnien-Hercegovina efter kriget. Alla som var upptagna i röstlängden i valet 1991 hade rösträtt. För näst valet intes skulle legitimeras den etniska rensningens

Ingen demokrat. Biljana Plavsic är precis lika nationalistisk som förre presidenten Radovan Karadzic.

USA:s ärenden och vara förrädare. Mediekampanjen mot Plavsic gjorde att Sfor-trupperna flyttade de statliga TV-sändarna från Pale till Banja Luka. Det blev också tydligt att mångfald i medierna är ett av de viktigaste medlen för att neutralisera nationalisternas ibland panikartade propaganda.

I Banja Luka, den största staden i Republika Srpska, blev SDS bara femte största parti i höstens kommunalval och fick betydligt mindre än tio procent av rösterna. Res-

Gästskribent

Erik Jennische är aktiv i liberala ungdomsförbundet.

